

SZERKESZTŐI IRODA:
Bemagyar-utca végén (Máriaffy-ház) a hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

Az „ELLENZÉK” előfizetési díja:
Egész évre 16 frt v. 32 korona. Negyedévre 4 frt v. 8 korona.
Félévre 8 frt v. 16 korona. 1 hóra 1 frt 50 kr. v. 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr., vagy 10 fillér.
Megjelenik mindennap, kivéve a vásár- és ünnepnapokat.
Kéziratok nem adatnak vissza.

ELLENZÉK.

Telefon sz.: 9. POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP. Telefon sz.: 9.

KIADÓ-HIVATAL:
Kolozsvárt, Belkőzp-utca 33-ik szám.

Egy négyszög czentiméternyi tér ára 4 krajczár. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek.
Reklam sora 1 forint.
Bélyeg-illeték minden hirdetés után 30 kr.
Hivatalos közlemények sora: 5 forint.
Nyitólérei cikkek: garmond sora után 20 krajczár fizetendő.

Gőzerővel.

A képviselőház a tizenkilencedik évszázad végén is páratlanul nevezhető gyorsasággal siklik át teendőin. Az első flésszak berekesztésével kiadott jelentés tanúsítása szerint ötvenkét kormányi előterjesztéssel végzett tizenhét nap alatt. A kormányparti sajtó, mely korábban, a kétségbeesés töprengéseit hangoztatta az alkotások hiánya miatt, de a mely azért fatalistikus nyugalom egykedvűségével nézte, hogy mint fecsérelnek el a tizenöt hónapból legalább ötöt jelentéktelen semmiségek áres formálításaival, — most egyszerre a mámoros öröm hangulatában csapát a s a lelkesedés rajongásával hirdeti a kormány alkotásainak örökre ragyogó dicsőségét.

Azt persze észre sem veszia kormányalkotásainak dicsőítő korusa, hogy az alkotási vágy tüneményeszerű föllendülésének vakító fényére egy-egy árny esik. Ilyen a dicsőnek alaphangjaival annyira eleutéses elégiák korábbi időkből fölcsendülő akordjainak egy egy panaszosan folsivító hanghulláma, mely arról beszél, hogy a magyar parlament megakadályozza alkotásaiban az ellenzéki obstrukciók időfecsérlése.

Hát bizony ezek az obstrukciók nem gátolták meg az ötvenkét kormányi előterjesztés elintézését. És talán azt a valóban megtekőzésre érdemes körülményt sem kell az obstrukciók számlájára írunk, hogy a képviselőház megalakulása után több, mint egy esztendővel néhány mandátum felett még mindig az igazolási eljárás Damokles-kardja függ. Hisz az obstrukciók nem okoznak kellemetlenségeket. Annyira nem, hogy az ujoncz-megajánlásához szóló törvényjavaslatlaltal egy ülés alatt végzhet a ház.

Nos ez már valóban klasszikus példája az évszázad végi törvényhozás gőzerővel való gyorsaságának.

Meg vagyok győződve a felől, hogy a kormányparti sajtó a kormány fenomenális sikereként fogja ünnepelni a magyar királyi törvény gyárrá alakulás utján oly hatalmas rekordot tevő képviselőház tárgyalásainak a gőzerejét. De nekem eszembe jutnak Bartha Miklós ama szavai, melyeket évekként jelölt, még a Tisza-aera alatt hasonló jellegű gyorsaság láttára írt.

„A gyár a gyorsmenetű munkájának jellemzésére rosszul használják

fel a „gőzerő” fogalmát. A gőzből itt csak a fojtó párázat minden szabad légzést nehezítő sűrűsége látszik, de semmi sem érvényesül. Az alkotóerő komoly öntudatosságából nincsen semmi sem.”

Nós hát ma e részben sokkal furcsábban állunk.

Törvényhozásunk munkájának ez a gyorsasága arra a gyárra emlékeztet, melynek gépezetében helyéről félre csúszott egy kerék. A kerék félrecsúszását a mechanizmus teljes megbomlása az alkotó részek össze-vissza galibodása és a hangzavar örült zakatolása követi.

Azt a félrecsúszott kereket ellenzéknek nevezik a politikai tudomány teoretikusai. Feladatuk majd az erők mozgásba hozatalát, majd a mozgásban levő erők egyensúlyban tartását jelölik ki.

De e kereket kimozdította helyéről egy boldogtalan gépészlegény annak hivatali iránt érzékelt brutális lelkületlensége. Ezzel megsemmisült az egész gépezet összhangzó működésének minden feltétele s az összhang helyébe lépett az össze-vissza működő alkatrészek rendszertelen, zakatolásának örült hangzavara.

A kik hallják ezt a pokoli lármát s nem nézik meg közelebből a gépkerekek működését, azt hiszik, hogy itt a produkáló erők komoly versenyre keltek az alkotásban. A kik azonban ismerősök a mechanizmus szabályos működése feltételeivel, tudják, hogy itt az egyensúlyukat vesztett erők ádázul szabálytalan mozgása foly, melyről nem tudhatni, hogy mely perczen kapja a kerek alá és zuzza pozdorjává a legfőbb erkölcsi érdekeket képviselő anyagokat.

Legtöbb bölcsesség minden esetre azok okoskodásában van, a kik azt hirdetik, hogy azt a helyéről erőszakosan kimozdított kereket, a melynek félrecsúszása az egész mechanizmus teljes megbomlását idézte elő, s mely a most minden összhang nélkül mozgó erők örült küzdelmében mi feladatot sem tölthet be immár, semhogy az egyensúlyozó hatása alól felszabadult alkatrészek mindent összetipró, szilánkká törő rohamának származását áldozatát essék, el kell távolítani a gépházból.

A passzívitásnak az agondolata látszik még némi logikát és emelkedettebb felfogást képviselni az

erkölcsi erőknek abban a szédtő chaosában, mely amarettentesen zakatoló gépházban: a magyar képviselőházban ez idő szerint dominál.

Politikai hír.

A híres egység. Pár nap előtt tettünk említést e helyen arról, hogy a kormányparti sajtó micsoda dicsekedést vísz véghez a párt egységével, a mely megbontatlannak hirdetik naponkint tíz és egynehány officiosus ujságban és legalább is tíz-féle változatban. Ezzel a dicsekedéssel szemben most egyszerre csak arra ébredünk, hogy a tények világánál láthatjuk a sokat emlegettegeg nagy fogyatkozásának eltagadhatlan bizonyítékait. Az új flésszak kezdetével megjejtett választásoknál megkapóan mutatkozott ez a megfoghatóság abban a tényben, hogy Chorin Ferenc és Emmer Cornél, a kik pár szakkérdésben opponálni mertek Erdélynek egyenesen miniszterelnöki utasítás alapján, kihagyattak az igazságügyi bizottságból. Ez a bojkott felette furcsa hangulatot keltett a szabadelvű párt egy részénél, a mely a megjejtett szavazásnál manifestálta is a miniszterelnöki önkénytelenségét. Hát bizony mindez nem nagyon demons rája a liberális tábor fennen magasztalt egységét. De van ennek az Emmer és Chorin neveivel összekapcsoló affáinak egy másik, a most jelzettől sokkal figyelemre méltóbb oldala is. Az a tanulság, t. i. a szabadelvű párthoz tartozás és a független meggyőződés összeférhetetlenek. A ki a liberális klubhoz tartozik, az a miniszteri kegy elvesztésének terhe alatt adja föl önálló véleményét még a szoros értelemben vett szakkérdésekben is. Bánffy br. legalább ugy értelmesebb Chorinnal és Emmerral szemben a pártfogyelem törvényeit. Nős hát bennünket nem lep meg Bánffy br. előttünk rég ismeretes absolutistikus hajlandóságának ez alog-ujabb megnyilatkozása. Szeretők azonban tudni, hogy a független meggyőződés embe-reinek ilyenén bojkottja után mire várunk még a kormánypart amaz önzéres tagjai, a kik erkölcsi függetlenségük integritásával fedték eddig a Bánffy-kormány botlásait és vissza-éléseit? Hisz Bánffy eljárása nyílt hadüzenet ezekkel szemben. Vajjon felveszik-e hat most az előbb dobott keztyűt? Avagy hallgatnak a párttagok és ama derviseira, a kik nem mindennapi cynissussal azt hirdetik, hogy személyi sérelmek nem üthetnek rést a szabadelvű párt elvi solidaritáson alapuló egységén. Ennek az egységnek javára hoztak már elég áldozatot a szabadelvű párt független tagjai. Am ha most is az egységre vetett tekintet lesz az a tilalomfa, mely megállítja őket a Bánffy elleni aktióban, mondjanak le arról az igényről, melyet függetlenségük ezimén jóhiszeműségük javára a közvélemény bizalmával szemben formáltak. Ilyen szoticoek elttérése nemcsak függetlenségről, de még férfiúi önértéstről sem beszélhetnek jogosan.

Zola a törvényszék előtt.

Páris, jan. 21.

A Zolához és az Aurore szerkesztőségébe érkezett törvényszék/kiidézés a következőleg szól:

„Az Esterházy felett törvénykezett haditörvényszéknek a hadügyminiszterhez érkezett panasza alapján a főügyész Pérean urat, az Aurore felelős szerkesztőjét és Zola Emi író urat a február hó 17-én délelőtt fél tíz órakor megkezdődő esküdt-széki tárgyalásra ezennel megidézi ama rágalmozás miatt, mely Zola Emilnek a köztársaság elnökéhez intézett és az Aurore-ban megjelent „Nyílt levél”-ben című cikkében foglaltatik és pedig a következő kitételekben.

Az első oldal első hasábjában: ... a hadi törvényszék, mely Esterházyt felmenteni merészelte, ezzel arczoltotta az igazságot; Franciaország arczán megmarad ez ütés szégyenfoltja és a történelem fel fogja jegyezni, hogy az ily szörnyű bűn az ön elnöksége alatt követetett el;

az első oldal hatodik hasábjában: ... ez az ítélet fekete árnyékot vet a haditörvényszék eljárására és ítélőre, mely a legnagyobb bűnök egyike;

a második oldal második hasábjában: ... vádoló a törvényszék, hogy parancsra követte el ezt a bűnt, a midőn tudva mentette fel a bűnöst.

Ezek és a „Nyílt levél”-ben foglalt egyéb állítások oly vádakat tartalmaznak, a melyek alkalmassak arra, hogy a haditörvényszék tekintélyét lerontsák és azt haditörvényszék működésében megrálgalmazza, a miért nevezettek a fentemlített törvényszéki tárgyaláson felelősségre vonandók.

azokat rászabni, kik hírvő lélekkel még mindig biznak a törvények mindenkre egyformán kötelező erejében és az igazság sérthetetlen voltában.

Az „Ellenzék”-et olyan elterjedt hírlapnak tartom, hogy kolozsvári hitsorsosaim könnyű szerrel hozzájuthatnak és a mi benne közölve van elolvashatják. — Ezért közöltem ennek január 8-iki számában az előzményeket röviden és a kolozs-kalotai ref. egyházmegyei tanács első foku két ítéletét egész terjedelmükben.

Ugyanott kinyilvánítottam, hogy miután az egyházmegyei törvényszék elismerte, hogy a választásnál forma hibák történtek, de nyomozást a törvény rendelkezése daczára nem tartott; továbbá az egyházmegyei törvényszék bizonyította, hogy az igazgató tanács ez ügyben perlekedő és minden esetre érdekelte fél, állítván ítéleténk indokai közt, „hogy a kolozsvári egyház és mélt. igazgató tanács között ez ügy szellemi és anyagi ágára vonatkozólag disharmonia van, és csak Molnár Lőrincz beállítása által érethetik el a nélkülözhetetlen harmonia.” Mindezen és több okokból kiindulva megfelelkeztem ezt az ugynevezett ítéletet az igazgató tanácshoz, melynek elnöke a püspök, — ettől várván a törvényok igazságos alkalmazását Csalódtam és csalódtunk mindnyájan. Ugyanis.

Az új hivatalos lapnak, (melyet most nem nagytiszteletű Szász Gerő ur szerkeszt) január 13-iki számában, az igazgató tanács üléséről közölt értesítésben az én felebbezésem sorsáról ezt olvassuk:

„(2 sz. 13 lap) Ezek után ig. tanácsunk a beérkezett két felebbezés ellátása céljából másodfoku közigazgatási bírósággá alakult. Minthogy pedig a bírósági ügyek egyikében Szász Domokos püspök és Becsek Lajos ig. tanácsos, mint a választásban részt vett választó-jogosultak, Deeszy Gyula esperes pedig, mint az ezen ügyben elsőfokulag eljáró bíróság elnöke érdekelve voltak, a tanácskozási ternet elhagylták s annak megtörténte után dr. Vályi Gábor elnöklete alatt Szász Dénes, br. Bánffy Ernő, Parádi Kálmán, Keressey Béla és Márkus János bírákból alakult meg a bíróság!”

A hivatalos Protestans lap gytlési értesítésének indoklásában ezt olvassuk:

„A kolozsvári egyházköztség 4-ik papi állásának meghívás utján történt betöltése ellen beadott panaszra hozott első bírósági elutasító ítéletet ig. tanácsunk helyben hagyta — téves indoklásának mellőzésevel, abból az okból, mert a meghívás utján eszközölt választás ellen panasznak helye nem lehet (?) hanem legfőbb csak az előkészítő lépések

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1898. Január 22.

Végzet.

Angolból fordította: **Melanie.**
(Folytatás.)

„En még soha sem láttam, szépek-e?”
„Azok”, mondá egy mosolyt visszatartva.
„Ugy-e csüörtökön van a születésnapja?”

Igen, holnapután, — tizenhét éves lesz! Oh milyen öreg lesznek immár!”

„Oh igen, szürke hajról kell majd gondoskodni”, mondá Leon nevetve, — s a kapuhoz érve elbucszott a kis tündértől. És most Mary, egy igen nagy kegyet kérek magától. Megadja-e, mondá, ismét birtokába kerítve a keztyűtlen kezét.

„Igen, ha nem lesz semmi ros”, felelé a komoly gyermek hang.

Rosz! gondolá Leon, magam sem tudom, hogy rossz-e. Csak azt tudom, hogy szeretlek — és hogy késő már — rossz? neked nem lesz az, a te ártatlan szíved nem tud semmit erről az édes szenvedélyről melyet mi szerelemnek nevezünk. De nem fogom a te nyugalmadat zavarni, örültségemét egyedül fogok szenvedni, s te nem — hála legyen az égnek!”

Nem semmi ros, csak arra akarom kérni, hogy csüörtökön ilyenkor legyen ismét a kerítésnél, hogy szerencsekívánataimat

átadjam. No, ugye, ebben nincs semmi ros”. kérdé ártatlanul, bárha hibásnak érzé magát.

„Oh semmi, és milyen jó ön, hogy éledklődik egyáltalán a születés napom iránt”
tevé hozzá kedvesen, s szemei mint két csillag, ugy ragyogtak a szürkületben.

„Tebát jó éjt — csüörtökön várom, nem akarom tovább tartani künn a nedves légben.”

A következő perczben betevődött az ajtó, s a csillag fény eltűnt.

III.

Verőfényes, tiszta őszi délután volt, épen talált a kis tündér születése napjához. Leon zsebében egy kis tokkal sietett a kiltűzött találkozó helyre. Bámolt gyerekes lelkesedése felett, amint elképzelte, hogy mit fog majd szólni az, akinek azaz arany láncon függő, rubintokkal kirakott ékszer, és mi benne van — szánya volt. Dorának már sokkal értékesebb ajándékot vett ő már, a nélkül, hogy ez érzést érezte volna. Amint ment, folyton előtte lebegett azaz édes arcz, amint meglepetésében a születésnapj ajándék felett elpirulva fogja ráemelni kérdőleg nagy barna szemeit. Annnyira vágyott álmat való-sulya látni, hogy lépteit gyorsítva majdnem szaladt. Még pár lépés a kanyarulatig — aztán — — szíve egyszerre nagyot dobbant, aztán megszűnt verni, Mary nem volt ott!

Hiába igyekezett szemeivel áthatolni a sűrű ködön, mely lassan emelkedett a csöndes táj felett, már-már elfátyolozva a kasztélyt, hla a kis elbűvölt király leány lakott, nem látta sehol. Várni fogok még egy félórát, — gondolá, mert fájt szétfoszolja látni

édes örült álmát. Egy szivarra gyujtott és a kerítéshez támaszkodva várt.

Öt — tíz — tizenöt — husz percz tel el kinos várakozás-ban. Aztán könnyű léptek zaja hallatszott! — s előtte áll Mary a ködön keresztül fénylő szemeivel.

„Igy tartja meg szavát”, mondá jól tettett haraggal, ugy hogy a szegény gyermek reszkett hanggal felelt.

„Nagyon — nagyon sajnálom — előbb jöttem volna, de ... és a szürkületben is látta az élenk pirt, a mely arczába szökött.

„De mi volt az a de? Mary”. „En — én nem jöhöttem” — mondá, oly zavartan, hogy most már Leon okvetlenül megakarta tudni az okát. Felelet nem jött, csak szagzatott lélegzete hallatszott a leánynak. „Megharagszik, ha nem mondom meg?”, Nagyon — soha sem fogom megbocsátani!” Fijét lehajtá a leány felé, figyelve a szép arcz változásait.

„Mondja meg Mary, sürgető”. „A dada nem engedte” — mondá végre balkan, szégyenkezve és szomoruan. „Miért nem” — kérde tovább kíméletlenül az érzékeny gyermektől.

„Inkább szer-ténem nem megmondani” szót de ő könyörtelen maradt.

„Azt — azt mondta — hogy nem illik — nekem”, oh kézem ne kérdjen tovább.

„De akarom tudni, mondja meg Mary”, „Hogy nem illik fiatal urakkal találkozzom. Az utolsó szavak majdnem érthetetlenek voltak — és miután kimondta őket — arczját kezzeibe rejté és sirva fakadt.

„Oh Mary, miért sirni ilyen semmi felett — tehat ez késleltette; és hogy jött el mégis, kérdé — tudva, hogy titkon nem tette.

„Kértem, hogy csak most az egyszer engedjen jönnöm — soha többé nem fogom kérni. Mondtam milyen jó és kedves ön, és, hogy ugy van, mint én — nincsenek barátai.

Aztán végre azt mondta, hogy jöjjenek hát, de 20 percznél ne legyenek tovább távol. Öt percz idáig, öt vissza. Tízet maradhatok tehat” — számíttá lelkisimeretesen. „Ugy hát nem fog többé eljönni és én elvesztem kis barátomat”, mondá szemrehányóan. „Nem; de barátinje lesznek örökre — ha nem is láthatom, mondá fájó rezgéssel hangjában. Imádkozni fogok magáért, hogy miundig jó és boldog lehessen, hogy találkozhassunk az égben.”

„Mary az nekem nem elég, én nem hiszek az olyan barátokban, a kiket nem láthatok. Tudja, hogy miért kértem ma, hogy ide jöjjen Mary?” „Hogy gratuláljon nekem felelé bátoratlanul. Zsebéből kivette a két bárony tokot és e szavakkal adta át, „Mary, fogadja el e kis emléket tőlem. Várjon, gyujtok egy gyufát, akkor meglátja, hogy tetszik-e, vagy nem”, mondá sebesen, félve, hogy a dada tanai mélyen gyökeret vertek benne. Meggyujtotta a gyufát és annak rezgő világá mellett látta, hogy a gyermek arca örömben ég — s hogy a szende barna szemek fölül mulják ragyogásban a rubintokat. „Siesen Mary, kialszik a gyufa, már ki is aludt. Mást gyujtott.

Nézte a vékony nyakat, melyek ugy reszkettek, hogy alig bírták kinyitni a tokot; aztán egy halk fölkiáltás hangzott — bámulva nézte az ékszert.

„Ah milyen szép, ezt nem szánhatta nekem, igen szép! „mondá fölnevezve. Nem elég szép magának, azért választottam-e köveket, azt hittem, szeretni fogja. „Rubintok ezek?” „Igen”, „Szereti?” Nagyon, szolt végig simitva kis ujjával a drága köveken. „Kimondhatatlanul köszönöm. Oh, hogy fogok rá vigyázni, csak a születésnapomon fogom föltenni, emléklül a mai napra. „Nem, azt ne tegye, imgré meg, hogy mindig fogja viselni”, kérte lázasan, elfeledve Dorát, becsületét, mindent, szerelmén kívül.

„Ha kívánja, megteszem, de félek elromlik”. „Oh, attól ne féljen; de kinek az arczképét fogja bele tenni?”

„Arra nem is gondoltam, a szüleim képe igen nagy belé — a dada soha sem vettette le magát. Pedig kellene valakit bele tenni.”

„Persze, felelé Leon rögtön — mit szólna, ha volna már benne valaki”. „Van, igazán?” kérdé bámulva.

„Nyissa ki és nézze meg” — mondá elővéve gyufát. De a zár igen nehezen járt, reszkett ujjai nem tudták kinyitni. Elvette tőle az ékszert s kinyitva kezébe adta.

Hallotta sebes lélegzetét, a mint izgatottan várta a hatást.

„Nos, nagyon csaldott Mary” — kérdé Leon oly hangon, mely saját füleinek is természetellenesnek tűnt föl.

A leány arczán hirtelen változás állott be, a komoly szemek fölragyogtak.

„Hisz ez maga” kiáltá.

„Igen! haragszik?”

„Miért haragudnám — szolt egyszerre

ellen lehetett volna felebbezőknek panaszszal élniük, a mit azonban ők nem csak elmulasztottak (?) hanem az előkészítő lépéseket törvényszerűknek ismerték el az által, hogy a meghívás tényébe arra vonatkozó szavazatuk headása által belebocsátkoztak (?) minden óvás mellőzése mellett (?). Egyébként a meghívás ténye már azért sem támadható meg, mert az ellen szavazó választó-jogosultak száma a törvényben megkívánt hányadot, t. i. az összes választó-jogosultak egy-harmadrészét távolról sem éri el (?) miért is a meghívás által eszközölt választást, mint többé meg nem támadható aktust, jóváhagyani és a felebbezés zárkérését mellőzni kellett.

Ezen közlemény kétértelmű és téves állításai alkalmasok lévén arra, hogy az olvasókat meggyőzzék: közöljük szövegint az eredeti ítéletet:

Somodi István urnak maga és kolozsvári egyháztagsárai nevében Helyett. 47—1898. szám.

Ítélet.

Erd. ev. ref. egyházkerületünk igaz. tanácsa, mint egyházi közigazgatási felebbezési bíróság, Somodi István s társai kolozsvári egyháztagságok, mint panaszolóknak, a kolozsvári ref. egyházközösség képviselői közgyűlésének 1897. évi júl. (2. jun.) hó 29-én 65 jkvi sz. a. hozott határozata, illetve Molnár Lőrincz püspöki titkár aának az egyházközösség 4-ik papi állomására meghívás után eszközölt megválasztása ellen beadott panaszos ügyükben, panaszolóknak törvényszabta időben beadott felebbezése folytán, a kolozs-kalotai egyházmegyei első folyamodású közigazgatási bíróságnak 1897. évi decz. hó 7-én 1/11 897 sz. a. kelt ítéletét vizsgálata alá vevén, alóli napon következőleg ítélt.

A kolozs-kalotai egyházmegyei elsőfoku egyházi közigazgatási bíróságnak fennírt számú és keleti ítélete megsemmisítették és a Somodi István és társai egyháztagsok részéről a kolozsvári egyházközösség 4-ik papijának meghívás utáni választás ellen támasztott felebbezés, helyesebben panasz visszautasítottatik s köteleztetnek a panaszlók 28 frt. bírói eljárás költségnek az elsőbírói elnökség kezéhez 15 nap és végrehajtás terhe alatt leendő megfizetésére. Az ítélet ellen további felebbezésnek helye nem lévén, azonnal végrehajtható.

Indokok.

AZst. 233 §-ában a szabálytalan papválasztás megsemmisítésére okul szolgáló és a-f betűk alatt taxatív felsorolt esetek bármelyikének is a meghívás utáni papválasztás utáni papválasztásnál való elkövetése ki lévén zárra, ebből kifolyólag világos az, hogy a Zst. 199—203 §§-ban írt rendelkezések szerint keresztülvén a választó jogosult közgyűlés által érvényesnek kijelentett meghívás utáni választás ellen panasz azaz felebbezési jogorvoslatnak helye nincsen s hogy ily jogorvoslat csak a pályázat utáni papválasztás ellen érvényesíthető.

Felebbező atyánkfiai pedig a panaszuk s illetve felebbezésük rendjén felsorolt s a papválasztás előkészítése körül állítólag elkövetett mulasztások és szabálytalanságok orvoslását annak rendjén s a maga idejében kérelmezni, avagy azok ellen az illetékes hatóság előtt felszólalni nem csak hogy elmulasztották s így azoktól eltekintettek, hanem az által, hogy az 1897. évi jun. hó 29-ére szabályszertén egybehívták és megtartott papválasztó gyűlésen jelen volt panaszlók a meghívás utáni választásnál szavazatukkal befolytak, a választó közgyűlés jogosultságát és törvényszerű eljárását is elismerték.

Ez indokok alapján s mert az elsőfoku bíróság, a jogtalan panasz visszautasítása helyett, helytelenül bocsátkoztak a meg nem

támadható papválasztás érdemi bírálatába, az elsőbírói ítéletének megsemmisítésével felebbezők panaszra visszautasítandó s a bírósági eljárással ok nélkül okozott költségek megfizetését elítélendő voltak.

Az erd. ev. ref. igazgatótanács, mint egyházi felebbezési bíróságnak Kolozsvárt, 1898. évi január 6-án tartott üléséből.

Dr. Vályi Gábor
elnökséghelyettes.

Márkus Sándor
titkár.

Azok közt, kik ezt a végzést hozták, vannak törvénytudó emberek, kik a polgári, életben is magas bírói állásokat töltöttek be; egyházi férfiak, kik a zsinati törvények alkotásába (melyek a papválasztásról is szólnak) maguk is befolytak; tudós professzorok, kik az egyetemi katedrán a jogot, a teológiát: a szigorú jogon tulmenő méltányságot, szeretettel hirdetik, — a bűnt, korrupciót, jogtörést ostorozzák. Ilyen férfiak hozták meg ezt az elutasító ítéletet; azonban az egyházi törvény azon szakaszát, melyre ez ítéletüket alapították, nem idézték, jogos ama feltevés, hogy ez ügy elbírálásánál nem a törvény szavára hallgattak, hanem inkább subjectív befolyások döntöttek.

A Lőrincz ur, ugyanis saját titkárat, Molnár Lőrincz urat, a kolozsvári elsőrangú, népes ekklezsia választási jogának elvonásával, önhatalmu, erőszakos kinevezéssel akarja a 4-ik papi állomásra juttatni. Ugy látszik, tartott attól, hogy pályázat és szabad választás utján ez a szándéka nem sikerülne; azért folyamodott az erőszakhoz. Mi pedig viszont a szabad választási elvet, a jogot, jövőre és utódainak való tekintettel tartozunk megvédelmezni.

Nyíltan, a személyes tekinteteknek legkisebb befolyása nélkül, egyedül az igazság védelméért szállottam sikra. Merészli-e a másik fél ugyanezt állítani magáról!

Ámbár a velünk közölt igazgató tanácsai ítéletben ezt olvassom: „Ezen ítélet ellen további felebbezésnek helye nem lévén, azonnal végrehajtható.”

Én azonban tudom, hogy van egy magasabb foku ítélőszék is a kerületi közgyűlés. Oda is elmegyek. Sőt minden megengedett törvényes eszközt fel fogok használni jogaim védelmében.

Föl fogom használni mindenk felett a nyilvánosságot, hol meggyőző okainkat szabadon kifejthetem; hol a közvéleményt nem dőlly és erőszak kormányozzák — hanem az, a mi minden földi hatalomnál erősebb; a jog és igazság!*)

Somodi István.
ügyvéd, presbyter.

A hét krónikája.

Kolozsvárt, jan. 22.

Az országzszeres érdeklődéssel kísért mérgegyező bűnperében ezen a héten hozott ítéletet a törvényszék, Gardos fejére le-sújtott az igazság szolgáltatás keze. A mérgegyező embor elvette méltó büntetését, a menyben életfogytiglani törvényre ítéltetett.

A közönség, a mely nem keres szoros jogi objectumokat és a saját subjectív

*)Ezt a mostani közleményt a szükséges tudatni valókkal, időnként és alkalom szerint, még ki fogom egészíteni.

S.

rtén?—hisz barátom, egyetlen barátom a világon. Gondozom én kiált. De ő nem erre a feleletre vágyott.

„Inkább szeretne volna, ha az ő képe lett volna benne“? Kérdé oly közel hajolva hozzá, hogy édes lehelete érintette arcát.

Egy percig habozott — aztán a tisztá ajkak felelték: — „Nem! nagyon szeretem őt, de inkább örülök, hogy a maga képe van benne“.

„Drágám, rebegte szenvedélyesen, mielőtt visszatárhathatna volna a szót. — Oh én örült, gondolt magában. Egészen sötét lett ezalatt, nem láthatta a hatást, melyet a szó tett; de hangja reszketéséből hallhatta, hogy a leány remegett.

„Mennem kell“ — mondá, jó éjt!

„Mary“ bocsásson meg!”

„Nincs mit megbocsátani. Késő van — mondá sebesen, haragudni fognak rám. — Engedje, hogy magával menjek“ — kérte Leon elfojtódt hangon.

„Nem, ma este nem — kicsi a távolság — nem felek egyedül.“

(Vége következik.)

Nitáért.

— Angol regény. —

King E.-től, az Angela írójától.

Fordította: Amica.

III.

(Folytatás.) (8)

— Küldjétek Nitát iskolába és ő hamar fogja felejteni, a mit tanult. Semmi sem

oly alkalmas, hogy mindent elfelejtünk, — mint az iskola.

— Ha Edmund elküldené!

— Reményem, hogy rá tudod venni, ti egytítesen vagytok a Nita gyámjai, — nemde?

— Igen; de lásd, ő elküldhet engem Polgarranból, a mikor neki tetszik és nekem itt kell maradnom, hogy Nita felett őrködjek.

— De ha ő az iskolában volna?

— Akkor is lennének a szünetek és az ünnepnapok. Te nem ösméred Nitát; ő dühössé teszi Edmundot.

Nekem ott kell lenni, a hol ő van. Én nem tudom, hogy Polgarranból távol mit tudnék tenni.

Gervase erre a bocsúltes fiura nézett és néhány percig hallgatva szivarozott. Jánosnak igaza volt; ő nem tudott Polgarranból távol élni. Ő olyan ember volt, kinek a szíve gyökerei az otthonába voltak fogózva, abba a helybe, hol született, hol élteinek huszöt évét átélté.

— Én nem tudom megmondani, hogy mit tégy. — Beszélek Edmunddal és ha nem bánod, tanácsolni fogom, hogy küldje Nitát iskolába, mondá Gervase.

Rövid idő múlva volt alkalma azt tenni.

A doktor több rendbeli biztosítása után, hogy miután ragály nem is volt, nincs a ragály veszélyének kitéve, Edmund végre bártorkodott a vendéget meglátogatni.

Gervase mosolygott, midőn Edmund a nappali szobába lépett, ámbár elkomorodott, midőn az idegesen szorított vele kezét és kérdezte, hogy hogy érzi magát?

— Vibart, a vendégszeretettel nem fogok már hosszasan viszálni. Egy pár nap múlva lemehetek a lépcsőkön, és azután bátran utazhatom.

érzelmei után indul el, az ítéletben megnyugodott, Gardos hiába maradt meg állandóan makacs tagadása mellett, mert a bíróság és a tanuvalomásokból és a vádlott magatartásából teljesen beigazolta látta, hogy a vádlott bűnös és jó lelkiismerete szerint mondta ki rettenetes ítéletét, — csupán formákba kapaszkodó juristák rázzák tagadólag a fejüket és azt jóslgatják, hogy a kir. tábla, hová az ügyet felebbezték, — jogi tényálladék hiánya miatt megsemmisíti az ítéletet.

Ez a különös mérgegyező eset azonban nemcsak a nagy közönséget és nemcsak a jogász köröket foglalkoztatta, de a filosofusok is megszólaltak és Gardos lelkét vetették végyi elemzés alá.

Elvetemült volt-e ez az ember, vagy önző? Uj szerelme vitte-e egy rettenetes bűn elkövetésére, vagy azért igyekezett szabadulni feleségétől, hogy gazdagabb házasságra tegyen szert? A korszellem idegessége, közérkölsők romlottsága, az érzelmi vágyak féltelensége stb. stb. — járult-e ahhoz, hogy egy intelligens ember ilyen hitvány, aljas eszközökhöz nyul.

Fejtegették a tudósok is mindaddig, míg felszinen uszott a mérgegyező ügye. A jogászok pedig bűnössége, vagy ártatlansága mellett foglaltak állást. A valóságot, a bizonyost azonban csak a bűnös maga tudja, az pedig, ha vétkezett, — elég okos ahhoz, hogy eltitkolja.

Azt a rugót pedig, mely az emberben olykor a vadállatot kelti fel, sem a bölcsök, sem a tudósok nem ismerik és nem fogják megismerni soha.

*

Dreyfus ügye, mióta a nagy Zola hatalmas vádjával fellépett, — már nem csupán Franciaország, de az egész művelt világ érdekes ügyévé nőtte ki magát. Mióta a hírneves regényíró, ki előtt az egész művelt világ tisztelettel hajlik meg, olyan vehemens támadást intézett a legújabb Esterházy—Dreyfus ügyben, mindenki a kíváncsiságnak újabb ingerével tekint Páris felé. Zola híveinek száma növekedett s Európá népei rokonszenzzel kisárik a nagy inó bátor fellépését.

Zola igazságában többé alig lehet kételkedni. Mert ha a katonai bíróságnak olyan feltétlenül igaza van: miért félt a nyilvánosságtól. Ha annyira bírsk módon ítélték Dreyfus felett, miért félnek az okmányok közlésétől és miért nem tárják azt a bizonyosságot a világ elé, a melynek alapján a szerencsétlen kapitányt elítélték.

Azt mondják, hogy az inorimált írás-

jegyzék hasonlít Dreyfus írásához, de azért is mondják, hogy ugyanugy hasonlít Esterházy íráshoz is. Bizonyíték-e ez? Nem, mert inkább hihető, hogy a bűnös elfordított írást használ s mert az írás szakértők nem megbízhatók épen ugy, mint a katonai bíróság, a kik ha Dreyfust felmentik, okvetlenül ön magukat bűnösözték volna.

Zolat a bátor fellépésre nemcsak az ösztönözte, hogy egy embert legdrágább öcsétől, a szabadságtól ilyen győnye alapon fosztottak meg, hanem ösztönözte az a mély ember ismeret, a mely neki erős oldala s a mely ritkán csatlakozott. Ő Dreyfus jellemében, életében és tényeiben nem fedezett fel semmit, a mi a hazaárulás rettenetes bűnébe

— Azt hiszi ez a fickó, hogy én elhiszem azokat a hazugságokat, melyekkel engemet traktál? gondola Gervase, amint Edmundot a képzeldőse elragadta. Az ő állítása szerint Polgarran a legjobb vadászterület az országban; és János éppen az ellenkezőt mondta.

Az Edmund beszéd áradatának az első szünetét arra használta Gervase, hogy Nitáról beszéljen.

— Vibart, miért nem küldöd a hugodát iskolába? — kezdé egy kisértően. Ez a fickó úgy néz reám, mint ha azt akarná mondani...

„Mi köze hozzá“ — magában — és igaz van; nekem nincs azzal semmi közöm, kivéve, hogy annak a szegény jó Jankónak megígértem. Mindig úgy látszik, mint ha én a mások dolgába ártanám magamat.

— És ez igaz volt; Gerard Gervase mindig a békéltető szerepét játszotta és az tiltogatót ő kaptá.

— Jobb neki így; egy hónapnál

stílyszethette volna, — ellenben Valsin-Esterházy kártyázott, lumpolt, szeretkezett, börtözött s előéletét a könnyelműség egész láncolata tartja, a melyek biztosan ölik ki az emberből a bocsúltesesség minden parányát.

Zola mikor a két ember lelkébe igyekezett pillantani, hogy abból ítéletét megalkossa, — biztosabb nyomon járt minden katonai bíróságnál. Dreyfus különben is gazdag, míg Esterházy folyton anyagi zavarokkal küzdött. Mindez ha nem is bizonyítja föltétlenül az egyik ártatlanságát, vagy a másik bűnösséget, de a pszichologus előtt nagy súlyu argumentum.

De eltekintve ettől, az ítélet azért sem igazságos, mert a nyilvánosság kizárásával hozatott. A kinek igaza van, az erős és nem fél a nyilvánosságtól. De hiszen, így kiáltanak fel — Franciaország annyi nagy katonája és annyi tekintélyes nagyságának ítéletében meg kell bízni. Azok nem tussol. Bocsánat! A „Panama“ Franciaország-ból repült világá, mint szálló ige. Azóta inkább bízunk a nyilvánosságban, mint a titkolózásban, bármilyen nagyságok ítélnék is.

*

A magyar politikai közélet csöndes. Bánffy Dezső, Magyarország diktátora uralkodik korlátlan hatalommal, s a nagy többség — kimondani is szívesen — birkattirellemmel várja a kegyelmes ur prancsát s boldognak érzi magát az, a kire kegyteljes tekintete esik ennek az alkotmányos zsarnoknak.

A szabadelvű miniszterium zsarnokságát mi sem jellemzi fényesebben, mint épen az e pártban is felháborodással fogadott önkényeskedés, mely szerint a párt két erős jogászát Ghorin Ferencet és Emmer Kornélt nem jelölték a igazságtügyi bizottságba. Hja! így akarta Erdély igazságtügyi miniszter ur, ez a telivér reactionárius, a ki Magyarország szabad sajtójára rámerőte az első csapást.

Érdekes feljegyezni ezt a tényt, a hies szabadelvű miniszteriumról, a melynek van egy alázatos többsége, de a melynek önértékes pártja nincs. Ez az egyetlen eset is bizonyítja, hogy nincs.

K-s.

Farsangi tanácsok.

Világért sem akar ez a czikk olyan tanácsadás-féle lenni, hogy ne táncoljanak sokat és ne iganak fölbévelt állapotban — limonádot.

Mert hiszen, ha ezzel a naiv tanácsosall mernék előállítani, a szemembe kaczagna az egész női világot s föltöttebb naiv embernek tartana.

Ezt pedig nem akarom.

Hogy hallgassák végig, a mit mondani akarok, rögtön írásom elején széperzéktkre apellálok s megígérem, hogy nem kukliprédikáció lesz, hanem divat, tanács, a mit meghallgatnak mindig szívesen, ha el sem fogadják.

*

A kaczagó napok saionja bekövetkezett. Beszélhetnék Karneval hercegről, con-fetti csatákról és több ilyen agyontárgyalt dolgokról, a mi aktuális lehet ugyan, de unalmas és banális.

Farsangi tanácsaim a jelmezekről fog-

nak szólni s így nem vitathatják, hogy föltöbb aktuális.

A jelmezekről beszéllek, a melyek egész tudományos könyveket írtak okos emberek.

A jelmezek országa a legnagyobb bírdalom.

Nagy Sándor földje hangya-zsombok hozzá képest s a legelőnőbb fantázia képe egyszerű lemosott tusrajz.

És ennek az egyszerű oka az, hogy jelmezek választásában a jelentől vissza mehetünk időtlen idők dívatáig — egész a paradicsom ajtajáig — ott már az etikette cherubja áll. És ha nem találunk kedvünkre való kosztümöt az éjszaki saroktól a Fok-földig s a délkörök s hosszúsági fokok mentén mindenféle az egész földgolyó összes nemzeiteinél kereshetünk s ha ez sem elégít ki ott van az eszményítés, a poézis világa, csak érzék kell hozzá, hogy az egyéniségünkhez legilöbhet válasszuk ki a szép ez óriási arzenáljából.

Pardon, itt hibáztam.

Nem azt, a mi egyéniségünkhöz simul, nem azt keressük a jelmezek közt soha. Éppen ellenkezőleg.

Emberi vonás, — soha meg nem másítható, hogy oly allűrűket igyekezzünk adni magunknak, melyek nem fedik önünket, hanem a szokatlan maszkja mögé bujtatják.

Mások iparkodnak lenni mind, a kik vagyunk. De az általánosság. A nagy kontarokkal megváltozt: emberi vonás.

Am ha analízálni nem akarunk és melyik nő nem akar, ha kosztüm-kérdés forog szóban, akkor rájövök, hogy a jelmez bármennyire kell, hogy szokatlannak, a külföldi varázslatban tűntessen föl, mégis kell, hogy ne változtassa meg lényünk vonásait.

Ez nem frázis.

Hogy a legfinomabb érzékű nő is hibába eshetik a jelmez választásánál, annak épen az a nagy kisértet az oka, mi a választásnál szinte kínálkozik, unszol:

— Engem végy, én jól festek arczod taintejehez — hajad színéhez, természethez.

Igen, ez az, magunkhoz keresve harmonikus staffaget, esünk tévedésbe, ha nem vagyunk választásunkkal szemben olyan szigorúak — mint ruhaszállítóinkkal rendszerint lenni szoktunk.

Nem vonom kétségbe a hölgyek jó ízlését, csak azt merem állítani, hogy — nem szigorú bírák.

És mert nem azok, azért láthatunk a keringő forgatagában Stuart Máriákat és Mária Antoinetteket.

Lásak be kérem hogy a tragikus sorsu királyasszonyok nem valók a táncz látkető világba. Igaz, talán ők is tánczoltak, de tragikus végük hallottsázdínt fátolt borit arra a multra, mely az ő életükben visszás volt. S a temperamentum.

Mennyit vétenek a szegény temperamentum ellen; láttam Gräthent, a ki a nagyvilági, biztos fellépésű hölgy volt; Széchy Máriát, a kinek piros arczoskájáról lemosolygott a bakfi szív összes naivitása.

Korosabb hölgyek rosszul teszik, ha lányos jelmezekben jelennek meg. Az ő jelmezbírodalmuk a mult idők viselete. Pompásan festő magyar jelmezek s a XVI. század angol divata ezer változatú jelmezt kínál.

és a Gerard lábánál a szokott helyére áll. Nita még mindig butának tartotta őtet, nagyon butának, de „szépnak“, ezt őlsimerté, midőn jobban megösmékedtek egymással, és Gervase ezt kérdezte tőle, hogy most mit gondolsz róla.

— Milyen rendkívüli gyermek vagy mondá egy este, midőn egy egész óráig bosszusan nézte őtet, a nélkül, hogy beszélt volna.

— Szereti a rendkívüli gyermekeket?

— Nem szeretem.

— Én azt gondolom, hogy a közönséges gyermekeknek szöke a hajuk és kék a szemünk, és ugy beszélnek mint — Edmund?

Az Edmund beszéde oly közönséges volt, hogy Gervase mosolygott az összehasonlításon.

— A közönséges gyermekek nem szaladnak ki késő este, hogy az esőben és szélben, felső kabát és kalap nélkül a földön fekdőjenek; nem hordanak kékessé a zsebkükbén, és nem mondják azt, hogy megölik a testvérüket, vagy hogy gyűlölik őket, vagy hogy —

— Azok a közönséges gyermekek milyen ostobák lehetnek! szolt közbe Nita kicsinyileg.

— És azoknak a haja mindig szépen meg van fésülve, az öltöztetük tiszta és csinos, és nincsenek lyukak rajta, a Nita ruháján levő két nagy szakadásra nézve.

— Én nem tudom ezt megvárni, mondá Nita a hasításokra pillantva. A dada mindig megvárta és kijavította a ruháimat; de Edmund elköltöde.

— Meg kellene, hogy tanuld.

— Nincs itt senki, a ki megtanítson. És ha volna, sem tanulnám.

(Folytatás következik.)

H I R D E T É S E K.

230-898. sz.

47. 2-2.

Árverési hirdetmény.

Déva város tanácsa közhírré teszi, hogy a dobolyi és viz-
uteza sarkán levő városi vendégfogadó, mely egy kávéházi, egy
éttermet és 6 vendégszobát és több más mellékhelyiséget tartal-
maz, folyó évi február hó 1-től egész 1902 évi december hó vé-
gig terjedő időtartamra nyilvános árverés útján **1898 évi ja-
nuár hó 29-ik napján d. e. 10 órakor** a város-háza
főjegyzői irodahelyiségében 1340 forint kikiáltási ár mellett bér-
beadni fog.

Zárt írásbeli 50 kros bélyeggel ellátott ajánlatok, melyek-
nek a kikiáltási ár 10%-kát, mint bánatpénzt is kell tartalmaz-
niok, valamint annak kijelentését, hogy ajánlattevő az árverés
feltételeit ismeri és magát azoknak aláveti, a nyilvános szóbeli
árverés kezdetéig szintén elfogadtnak.

Az árverési feltételek a nap hivatalos óráiban alólirott hi-
vatalos helyiségében bárki által megtekinthetők, és róluk másolat
vehető.

A városi tanácstól.

Déva, 1898. január hó 12

Dr. Lengyel József
polgármester.

Sz. 6903-1897. közig.

57. 1-3.

Pályázati hirdetmény.

Nagy-Enyed város tanácsánál nyugdíjazás folytán megüresült I-ső taná-
csi arvaszéki elbárá évi fizetés 1100 forint és főjegyzői állásra évi fizetés
900 forint, nemkülönben a lemondás folytán megüresült állatorvosi állásra évi
fizetése 400 forint (és mintegy 400 forint tevő szemledij) ezenul pályázat
nyitattik.

Felhívatnak mindazok a kik ezen állások valamelyikét elnyerni óhajt-
ják, hogy az 1883. évi I. t.-cz. 3. §. szerint a vonatkozó állásokhoz kötött
minősítést igazoló okmányokkal felszerelt folyamodványukat alólirott tanács-
hoz **folyó évi február hó 12-éig** annál bizonyosabban nyújtsák be,
mert a később beérkezett folyamodványok figyelembe vételét nem fognak.

A Városi Tanácsból.

Nagy Enyeden, 1898 január 12-én.

Kovács Gyula,
polgármester.

Sz.: 2707-897.

58. 1-3.

Hirdetmény.

Szamosújvár sz. kir. város közönsége a felsőbbség is jóváha-
gyott szabályrendelettel Szamosújvár városában a pöczegődröknek
tisztító készülékkel (gépekkel) való tisztítását határozta el — és
ezen foglalkozás kizárólagos gyakorolhatására (egymásra át nem
ruházható) személyi jogosítványt állapított meg, a mely nyilván-
os pályázat útján, a városi közgyűlés által szabadon választott
egy vállalkozónak, illetve egy társ cégnek adományozható. Ezen
intézmény életbeléptetésének céljából e jogosítvány pályázat a'á
beosztattatik.

Pályázhat minden nagykorú és fedhetlen előéletű honpolgár.
Kivételt képeznek a bérkocsisok, fuvarosok, gyepmesterek, általá-
ban oly egyének, kik rendes foglalkozásból kifolyólag saját lo-
vaikkal és idegen lovakkal is érintkeznek.

Folyamodó köteles a pályázati kérelem egyidejűleg a városi
penziárnál 100 forint készpénzben vagy óvadékképes papirban le-
tenni és azt kérvényén záradékoltnak igazoltatni.

A pályázati folyamodványok kellőleg felszereltek 1898. Feb-
ruár 10-ig alólirott tanácshoz benyújtandók, mert az elkésve érke-
zettek figyelmen kívül hagyatnak. A szabályrendeletben körülírt
foglalkozás mikénti gyakorlását, díjazását stb. feltételeket a hi-
vatalos órák alatt Ábrahám Zachar gazdasági tanácsnok urnál a
pályázók megtekinthetik illetve leírhatják.

Szamosújvár sz. kir. város tanácsa, 1898 jan. 14.

Osztian Kristóf
főjegyző.

(P. H.)

Placintár Dávid
polgármester.

Sz.: 2307-97.

59. 1-1.

Árverési hirdetmény.

Alólirott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében
ezenul közhírré teszi, hogy a budapesti kir. törvényszék 1897. évi 36053. számú
végzése következtében dr. Mihály József ügyvéd által képviselt Herz Armin fia
ezig javára Bojaki Sándor ellen 67 forint jár. erejéig 1897. évi december hó 9-én
foganatosított végrehajtás útján lefoglalt és 368 forintára becsült bolti
állvány, 1 vasasszék álló ingóságok nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a kolozsvári kir. bíróság 23174-1897. számú végzése
folytán 67 forint költségekkel, s egyéb törvényes járuléka erejéig Kolozsvár adós
ezig üzletében a Benigai-palotában leendő eszközölésére 1898. évi Január hó 24.
napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók
oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-
cz. 107. és 108. §. értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek be-
sáron alul is elfognak adatni.

Kelt Kolozsavart, 1898. évi január hó 6. napján.

Lichtenstein József
kir. bír. végrehajtó.

A KOLOZSI

MAGYAR KIRÁLYI GULYATELEP

édes tejéből termelt

FRISS THEA VAJÁNAK

kizárólagos raktára

Kónya Sándornál

főüzlet főtér 30. sz., fiók-üzlet főtér 9. szám

(Br. Jósika-palota.)

964.10-10.

Egy garnitur

hatos cséplő-gép

hegyes vidékre nagyon alkalmas.

Egészen jó karban van, teljes felszere-
léssel együtt jutányos áron eladó.

GOMBOS JÓZSEF, Székely-Kocsárd.

56. 1-3.

Üzlet felosztás!

Hatóságilag engedélyezett

Végeladás!

csak Márczius 15-éig!

Üzletünk külön helyiségében, — ünnepek kivételével
naponként d. e. 9-1 óráig

önkéntes árverést tartunk

az összeállított partiaárukból, melyre az érdeklődő közön-
séget tisztelettel meghívjuk.

Az összes áru-cikkek a többet ígérőnek beszerzési
áron alól is eladotnak.

Az összes áru-raktár berendezéssel együtt is eladó!

928. 26-0.

Frank-Kiss János fiai,

Főtér 33.

Csak Márczius 15-éig!

Mit vegyünk??

Egy családi SINGER varrógépet

BERNÁTH EDE SÁNDORNÁL,

annál is inkább, mert az okvetlen szűkeges minden
háztartásnál, és örökös darab is. Nagy raktáron van
mindenféle u. m.: Singer, Wehler, Wilson, Minerva,
a melyik előre és hátra is egyformán dolgozik, Ti-
tania, Medium, Howe, Cylindar, kis- és nagy karika-
hajós, kötő és kéziimzőgép, a melynek az ára 4 forint
és sokkal előnyösebb a géphimzésnél. — Ugyesintén
kaphatók nálam minden egyes varrógép és kerékpárreszek, angol-
tűk, olajok stb., és a mi fő, havi kis részletbeni fizetés ellenében,
ugy a helybeliek, mint a vidéken lakó t. vevőközönségnek. Árúimért
öt évig jótállok és meg nem felelés esetén, azonnal kicserélem.

A javításokat gyorsan és olcsón elkészítem!

Beesce pártfogásukat kéri

Bernáth Ede Sándor,

varrógép és kerékpár-kereskedő
Kolozsavart (vashidnál)

988. 16-30.

Nyugalmazott, de még munkabíró tisztviselő,

kinek telekkönyvi ismeretei vannak

alkalmaztatik!!

Czim a kiadó-hivatalban.

21. 2-3.

PÁRTOLJUK

A HAZAI ÉKSZER IPART!!

Sárga János

ékszerész- és órák üzletében

KOLOZSVART, HID-UTCZA 11. SZÁM ALATT,

Dus választékban raktáron vannak a legújabb és legizlésebb

arany- és drágakő ékszerek, ezüstnemük, aranylánczok,
jegy-gyűrűk, antique régiségek, arany-, ezüst-, acél-, fali-, inga-, asztali órák stb.

Különsé figyelmébe ajánlom a nagyérdemű közönségnek a saját gyártmányu finom ékszereimet, me-
lyeket a nagy forgalom és első kézből beszerzett ékkövek jutányosságáért a legszebb kivitelben igen jutányosan árusítom.
Az új ékszerek készítéséhez állandóan sok aranyra van szükségem, miért is az arany és ezüst tárgyakat a tel-
jes értékben megveszem vagy új áruval becserelem!

Uj ékszerek készítése valamint ékszer és órajavítások pontosan.

Szives pártfogást kérve tisztelettel

822.75-100.

SÁRGA JÁNOS ékszerész.

Legújabb képes árjegyzék ingyen és
bérmentve!

Eladó tűzifa.

Nagyobb mennyiségű jó (tölgy)
tűzifa, kiraktározva a helyi állomá-
son, előnyös feltételek mellett lehet
tőleg egészében eladó.

Czim a kiadó-hivatalban.

49. 2-3

3 pályadíjat

tűzött ki a „Biztosítási és Közgazdasági Lapok” szerkesztősége a
következő témára: 1. Mik az állami biztosítás előnyei és hátrányai?
2. A kötelező baleset-biztosításról. 3. Mik legyenek a bizt. akadémia
tantárgyai. A lap ez idő szerint az egyetlen szaklap a az intézetek
52. 1-1. hivatalos közlönye.

Eugen herczeg szobor sorsjegyek

H u z á s

40. 3-12.

Főnyeremény

február 11-én

75.000 korona érték!!

Sorsjegyeket 50 kr-ával ajánl: Papp Kristóf Kolozsavart.

Párizsi arany-érem.

CS. és KIR. SZABADALOM!!

WITTMANN és RINDT

épület, butor és teke-asztalosok

Kolozsavart, Óvár Bástya-uteza 2. szám.

45. 2-00

Ajánljuk saját szerkezetű

ebédlő-asztalainkat

kétféle szerkezetben, 24 és 36
személyre kibuzható anélkül —
hogy külön betevő vendéglapot

igényelne a teljes asztallapok bennfoglaltatnak, az összezsukott asztal
rendes ebédlő-asztal nagyságát képezi. Szerkezete egyszerű kezelési,
erős és elpusztulhatatlan, a miért 10 évi jótállást vállalunk. Minta-
példány üzletünkben bármikor megtekinthető.

Ajánljuk továbbá új szerkezetű Teke (billiard) asztalainkat kávé-
házak, vendéglők, egyletek, casinók és magánházak részére, — annyiból
hogy kevés helyet foglal és igen szórakoztató játékot nyújt ugy hől-
gyek mint urak részére. Megtekinthető szintén üzletünkben.

Együttal beesce figyelmébe ajánljuk a t. közönségnek, hogy ugy
a saját szerkezetű ebédlő asztalaink, — valamint a teke-asztalainkra
bármily régebb szerkezetű asztalokat átalakítani lehetséges, a mit a le-
hető legjutányosabban és leggyorsabban eszközölünk, ugyesintén billiard
asztalok behuzása és javítását elvállaljuk.

Kiváló tisztelettel

Wittmann és Rindt.

Uj találmány!